

J. S. Foget: Jeg indrømmer, at det havde været haabløst, hvis man virkelig havde faaet de Tal at se, for saa vidt som det vilde have været haabløst at forsvare dem; og at det vilde have været haabløst for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel at forsøge derpaa, det tror jeg er givet. Naar et Aktieselskab udbetaler ikke alene Friaktier, men Bonus og Dividende og Tantiømer — vi kan jo tage De danske Spritfabrikker f. Eks., de udbetalte, saa vidt jeg husker, 53 600 Kr. i Tantiøme til en enkelt Direktør — ja, saa er det alt sammen noget, der kommer ud af Aktieselskabet, saa er det ikke noget, man faar fra Landbruget eller andetsteds og pludselig kan udbetale, nej, saa er det noget, som dette Aktieselskab har givet i Udbytte, og som man udbetaler under forskellige Poster. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen siger, at man ikke medregner Friaktier, for det er Penge, som opspares. Ja vel, det er Penge, der opspares, men om man udbetaler dem enten paa een Gang i eet Aar eller gradvis over flere Aar, det er ligegyldigt, for det er Penge, som Aktieselskabet har givet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Maa jeg bede det ærede Medlem Hr. J. S. Foget præcisere, paa hvilket Punkt de af ham fremførte Oplysninger svækker de af mig fremførte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hauge: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Statsministeren af Oluf Pedersen om, hvorvidt Regeringen paatænker at imødegaa Dyrtiden ved Ophævelse af Monopoler, Særrettigheder og Skatter.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 288).

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Der er i de sidste Aar talt meget om Landbrugskrisen, og for at imødegaa den er der gennemført en Række prishævende Foranstaltninger, og man har talt om Arbejdsløsheden, som man har søgt at imødegaa med Valutacentral, Told og anden Prisforfalskning. Jeg skal ikke her komme ind paa Foranstaltningernes Resultat over for Landbrugskrise og Arbejdsløshed, den førstes Skærpselse og den sidstes Vækst er Dom nok, og Kendsgerningerne taler for sig selv. Derimod kan det forfærde, at disse mislykkede Foranstaltninger over for Krisen og over for Arbejdsløsheden har bidraget til en Dyrtid, som Regeringen nu søger at mildne Virkningerne af, men som dog bestaar som en Landsulykke.

Vi ved alle, at Danmark er et rigt Land, Produktionen er stor, og vi bytter en Del deraf og faar, naar Regeringen ikke forbyder os det, dejlige Varer i Bytte. Men vi kan ikke være blinde for, at kunstig Prishævning, Varefordyrelse eller Prisforfalskning bevirker, at en stigende Produktion ikke kan afsættes, saaledes at man kan kvæles i sin Overflod. Dyrtiden maa vække Bekymring hos enhver Husmoder, men den er tillige ødelæggende for Samfundshusholdningen, naar Priserne stiger mere paa det, der skal købes, end paa det, der skal sælges. Derfor har Dyrtiden Krav paa rent saglig Drøftelse uden Overdrivelse og uden Underkendelse.

Det danske Folk er jo ikke revolutionært, saa det ønsker at bryde alt ned, baade godt og ondt, for at begynde paa en frisk, og deri holder jeg med det. Vi vil bevare de Goder, vi har, bygge op, komme længere frem mod sunde, retfærdige Samfundsforhold. Grundlaget maa være Respekt for Ejendomsretten, der maa skelnes mellem mit og dit. Dette hævder man i Dag Mand og Mand imellem, og vi kan vel naa til Enighed om, at denne Moral bør udvides til at gælde mellem Borger og Stat og mellem Staterne indbyrdes. En Retsstat — og den hylder vi jo alle i Hjertet — bør sikre fuld Frihed, kun begrænset af andres Ligeret, lige Ret til Jord som Guds Gave til hele Folket og enhver Udbyttet af eget Arbejde uden Afgift til Monopoler, Særrettigheder, Skatter eller Prisforfalskninger af nogen Art. Og dette kan lade sig gøre, naar Statens Magtomraade begrænses til det naturlige. Hvad der er fælles Opgaver, kan man maaske rent teoretisk være uenige om, men jeg tror ikke, at Uenigheden i Praksis vil være saa stor, og i det store og hele tror jeg, at selv